

Secunda Iasonis super Cod.

¶ **Præscribere.** Adde qd hoc fallit contra ecclesiam Ro. cōtra qd non præscribitur nisi spacio c. an. vt in c. cum nobis. & i. c. si diligenti. d. pfer. & in c. j. e. i. l. i. 6. Lira dicta iura, vt pro cedant i iurib. immediate pti nentib. ad ecc. Ro. fecus si ad subditos eccle. Ro. tūc sufficit tempus cōte le cundum glo. & doc. in c. ad audientiam. de p. scri. & per. Ab. conf. i. 8. 2. vol.

¶ **Tps.** Et iō octo menses nō dñr longū tps sec. Ale. l. i. 4. c. 7. col. 3. i. fi. Ad eundem Ale. l. i. j. conf. 6. col. 5. P V R P V.

¶ **Item aduer te.** Litat Soc. in l. quod re. co. fi. ff. si cer. pe. Ca. cial. j. l. j. C. de sum. tri. col. 66. P V R P V.

¶ **Tps.** Adde qd dicatur tps longū est glo. 2. in l. cum de in rem verso. ff. de v. fur.

¶ **Et fac. illud qd inducitur seu psumitur obliuio ex lapsu de cem annorum i re magna & gra ui & qd fortius est in re p. pria. Nar. cōf. 315. col. 8. nu. 10. non tñ psumitur in fa cto multum no tabil. Et ex anti quitate tempo ris, teste Aym. confil. 134. nu. 31. pro his aut q scribit Iaf. hic, vide Ale. in l. fi de eo §. si for te. ff. d. acq. pos. Neuiz. conf. 8. nu. 61. Boer. q. 39. nu. 8. Rot. Bo no. Decif. 10. A. lex. conf. 33. nu. 4. cōf. 35. l. i. 6. vbi Doc. in apostil. plura not. conf. 99. nu. 26. l. i. 5. c. 6. nu. 14. lib. 3. conf. 88. col. fi. ver. non. ob. l. 2. MAS VER.**

44 possit tradi in materia præscriptionū, qd donec dominus retinet civilem pos. rei, quæ in absentia solo animo retinetur. l. clā possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acq. pos. qd alius naturaliter possidens non potest interim præscribere, nec præscriptionem inchoare, nisi transeat tñ tempus per quod verisimiliter inducatur obliuio; puta decennium. & sic perdat civilis possessio, quæ animo tenebatur: tunc elapso decennio, per quod verisimiliter obliuio inducitur, potest inchoari præscriptio per illum qui est in naturali possessione, & non ante. & ista doct. est multum utilis in practica qñ allegatur præscriptio completa, nam ad eam excludendā habes replicare, qd dominus retinuit civile possessio, non potuit naturaliter possidens suam præscriptionem inchoare. vt hac gl. no. & fm Imo. in l. j. §. per seruum qui in fuga. ff. de acq. pos. ista gl. est ad hoc fin. in iure. Sed tu adde similem in §. sed aliqñ. Inst. de v. fuca. & aliam in l. malè agitur. in gl. magna, circa med. C. de p. scri. 30. an. quam alle. Bart. ad hoc in l. iij. §. ex p. rior. in j. col. ver. quæro qd est possessio, qd causat v. fuca. tionem. ff. de acq. pos. & istam glo. sequuntur antiqui Bart. & Sal. hic. Bar. in l. Celsus. in 4. col. vbi per hoc tradit notabilem cautelā. ff. de v. fuca. Et pro ista determinatione gl. facit rō. nam sola civilis possessio, qd aīo retinetur est potens ad p. scribendū, sed nō sola naturalis. & iō civilis possessio in hoc censetur po tentior & nobilior naturali. secundum Bart. in l. i. vt certo. §. si duobus. in fi. ff. cōmod. gl. & Bar. & Mod. latè, vbi videas in l. iij. §. ex p. rior. in j. & 2. col. ff. d. acq. pos. cum litatione Bar. ibi. no. gl. & ibi doct. in c. cām. de p. scrip. donec ergo durat civilis pos sessio, alius naturaliter possidens nō pōt præscribere: aliās eue niret absurdū, qd duo possent eodē tpe præscribere. Et per istā gl. dicit alibi Io. An. in addi. Spe. super rubr. de feud. in 2. col. in versu. 3. 8. quem sequuntur Ang. & Ful. hic, licet eam corruptè allegent, qd si vasallus alienauit rem feudalem ignorante dire cto dñō, qd licet ille, in quem alienauit possit p. scribere. 30. an. quo ad præiudiciū vasalli, nō tamen pōt ad præiudiciū direc ti domini. qd cū directus dominus retineat civile possessionē in rem feudalem, interim alius non pōt inchoare præscriptio nem vt hac gl. ¶ Sed aduerte quia ista gl. in terminis, in quibus loquitur, pessimè loquitur, & eam reprobatur Pau. hic in fi. col. qui miratur ad hoc doct. non aduerrere. nam præsupponit gl. qd qñ seruus fugitiuus fuit apprehensus p alium, qd nō retineat civilem poss. animo: istud est falsum in seruo fugitiuo, quia benè dominus retinet civile donec apprehendat ab alio, sed qd primum est ab alio apprehensus, statim amittit civilem. d. l. j. §. per seruum qui in fuga. & istud dicit gl. nra in 2. parte prin. gl. ergo verum diceret in alio casu qd in seruo fugitiuo, puta in re immobile me absente, & si neminem reliquissim domi. tūc licet quis ingrediatur domum & naturaliter possideat, ego tñ retineo civilem animo d. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. & tunc procedit glo. nostra, qd donec durat illa civilis, impedit naturalem possessionem p. scribere, & ante Pau. Ang. hic re probat gl. in hoc & Saly. in sua. distin. & etiam Ful. Item in alio gl. malè loquitur. f. in præscriptione 30. an. quia cum præscri ptio. 30. an. non currat ex possessione, nec titulo, nec bonafide, sed ex sola negligentia non petentis, ideoq; procedat sine pos sessione, vt dixi, istud quod gloss. dicit est ineptè dictum. quia possessio civilis existens penes dominum non potest esse im pedimento. vnde intellige pro certo & sine hæsitatione, qd ista gl. procedat in præscrip. long. temporis 10. vel 20. an. in qua re quiritur possessio, titulus & bonafides vt §. declarauit. & ideo si quis habeat naturalē posses. donec dominus retinet civile, nō potest inchoare præscriptionem, ita Pau. hic in fin. col. ita ante eum reprobatur & benè Bald. hic in fi. col. Et per hoc vltimum nouiter reprobo prædictā decis. Io. An. de qua §. approbatam per Ang. & Ful. hic. quia cum loquatur in præscriptione lon gissimi temporis. civilis possessio existens penes dñm non im pedit præscriptionem, vt dixi. ¶ Secundo qtra. Io. And. facit & fortius, & erit tertia limitatio ad istam gl. qd civilis possessio exi stens penes directū dominū, impedit naturaliter possidentem ne præscribat: istud est verum qñ ille vellet præscribere pro prietate p. directū dominū, & sic vtile dñum, per qd dominus excludit, ita gl. ista loquitur, sed qñ naturaliter possidens vel let solum præscribere aliquod ius feudale, vel emphyteuticū, vel vsumfructum, certè ista talia iura recognoscunt directum dominū, & se cōpatiunt cū directo domino, tunc civilis pos sessio existens penes directū dominū non impedit talem præ scriptionem, fm Bar. & alios post glo. ibi. in d. l. iij. §. ex p. rior. & Pa. hic in pen. col. istud ostendo viua rōne. nam qui non est va fallus, si possideat 30. ann. rem tanquam vasallus præscribit, & p. titur acsi esset vasallus, c. si quis 30. si de feu. defun. cōten. fit inter do. & agna. quid ergo impedit in deci. Ioan. An. cum

a emptor possit præscribere a 30. an. ius feudale, per quod reco gnoscit directū dñum. Cogita. nisi forte dicas interesse dire cti domini nō mutari sibi vasallū. & illā decis. Io. An. et repro bat d. Abb. Panor. in c. ad audientiam. in pen. col. de præscrip. Quarto lita istā gl. non pcedere in p. scribendis iurib. in corpo ralibus, puta seruitutū, quia talis p. scriptio statim incipit curre re non ob. civili possessione domini, qd statim perditur. ita fm ad lram Bal. in l. si quis diuturno. in ver. in p. scriptionib. incor poraliū, & ibi p. claram facit distinctionē. ff. si ser. ven. qrum aut tps b requiratur ad hoc vt inducatur obliuio, & sic amittatur civilis possessio, quæ aīo retinebatur, gl. & doct. plurimum va riant. nam alibi gl. tenent qd requiritur decennium, vt gl. in l. si de eo. §. j. vbi doct. ff. de acq. pos. & gl. no. in l. furtū. §. j. ff. de v. fuca. & in l. licet. in fi. & ibi Bal. & Ang. C. de acq. pos. l. n. tñ in c. 2. de rest. in inte. tenet qd nō sit necessariū decennū, quæ refert & sequitur Bal. hic in fi. col. alibi Inno. in c. q. relam. de ele. tenet qd hoc relinquitur arbitrio iad. & istud, si inspicias, tenet glo. in d. l. furtum. & Sal. hic & Bal. in l. iij. col. 10. & 11. C. de ser. & aq. & in l. fi. C. de his qui a non domi. manu. & Cyn. in l. i. C. vbi cī status. & Pau. in l. 3. §. si qs nuntiet. ff. de acq. pos. & istud vltimū * magis cōiter tenetur p vulgarā reg. qd quando tps nō est litatum 46 à iure, relinquitur arbit. iud. l. i. in fi. ff. de iur. del. intellige tamē sp fm no. litationē Bal. in d. l. si quis diuturno. in fi. qd proximè 47 retuli. ¶ Item aduerte, qd illud, qd dictum est, qd post longum tps d inducatur obliuio, litatur valde nō. vt pcedat vbi trada d retur de dāno. Et sic in dānis euitādīs qs pōt allegare post lon gum tps obliuionē. secus quando agitur de lucro qrendo cū alterius iniuria, vt est in p. scriptione inducenda. tunc non est p. babilis ignorantia, vel obliuio et post longū tps. Ita fm lita Io. de Imo. in l. qui fundum. §. seruus. ff. p emp. per illum tex. cū gl. q limitationem pro singulari exclamat & sequitur Ang. de are. in §. si quis agens. col. pen. inst. de act. tu aduerte qd ista limi tatio est de directo contra glo. & doc. hic, vbi in præscriptione inducenda, & sic in lucris allegatur qd post 10. an. definit civili ter possidere, & sic possit contra eum p. scribi. Iaf. Papiz.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex contractu serui quocunque modo celebrato acquiritur domino.
- 2 Dans alicui pecunias vt emat ei domum, & nomine suo, cui acquiritur do minium.
- 3 Pro furto rei meæ prodita sunt mihi duo remedia.
- 4 Allegans contraria non est audiendus. & nu. 12. & 20.
- 4 Furtum non fit sine animo lucri.
- 6 Si quis contrectat pecuniam, vel quid aliud ad vtilitatem domini, si tamen dominus nolit contractum approbare, dicitur committere furtum licet a nimum furandi non habuerit. & nu. 7.
- 8 Ex contractu serui domino acquiritur actio mādati, si contractū approbat.
- 9 In casu l. nostre an domino possit competere rei vendicatio.
- 10 Frater stans in cōsi emat prædium, an tale prædium efficiatur commune.
- 11 Actio commodari, & actio furti possunt aliquando concurrere.
- 12 Intentans remedia contraria non auditur, nisi incertitudo processit facti rei. & nu. 13.
- 14 Ex quacunque cā creditor probabiliter dubitat, admittitur libellus incertus.
- 15 Sicut admittuntur actiones contrariae propter factum rei, ita admittuntur possessiones contrariae.
- 16 Probationes contrariae, vel sententia contraria non admittuntur. 18. et 19.
- 17 Possiones alternatiue an admittantur.
- 20 Allegans contraria est repellendus. fallit tamen in 7. casib. vt j. nu. 21.
- 22 Reus excipiendo an possit vti contrariis exceptionib. tam in criminalibus, quam in civilibus. nu. 23.
- 24 Ad euadendam pœnam homicidij non sufficit quod reus dicat & probet q fecit ad suam defensionem, sed oportet quod dicat ad necessariam.
- 25 An si sententia iudicis contineat contrarietatem admittatur. & nu. 26.
- 27 Si testis dicat aliquid factum mense Maij imo mense Iulij, an valeat vltimū.
- 28 An in modo procedendi sit licitum intentare diuerfas iurisdic.
- 29 Si iudex in causa criminali procedat contra reum accusatum ex accusatio ne & inquisitione, processus est nullus.

¶ De furtis. Rub.

Lex pecunia. ista lex fm qd exordiantur doct. est multum utilis & difficilis, & licet per Cy. & Bal. plura scribantur: tñ ego solum attingā ea, qd pertinent ad intellectu tex. & glo. diuiditur in 2. partes. in 1. ponitur decis. in 2. ponitur decidēdi. Secūda incipit ibi, neque. n. equitas. vel fm Sal. diuiditur in tres par. vt in tex. partes 3. ponuntur. in j. ponitur thesa ex quo tacita qd. in 2. deci. in 3. rō decidendi. secūda ibi, eligi re debes. tertia ibi, neque. n. equitas patitur. h. d. in sum. fm Bar. allegans p. ria non est audiendus. vel sic fm Bar. qñ sunt dūa c. tiones, quæ non p. dicunt origine adinuicē, sed in exercitio p. dicuntur.

dicunt, nō pnt sūpintētari, sed dēt q̄s vnā eliger. h. d. ¶ Ad e-
vidētiā primo p̄mitte sec. Pau. de ca. q̄ ex p̄ctu celebrato p̄ ser-
uū, siue noīe dñi, siue noīe serui, siue simplr celebrat sēp & oī
casu q̄rit ex tali p̄ctu dñō ignorātī, & inuito. l. seruus vetate ff.
de ver. ob. & l. j. ff. de p̄t. stip. & quali p̄ to. ti. ¶ Secūdo p̄mitte
p̄ figuratiōē casus, q̄ si trado pecuniā meā alicui, & mando
vt q̄rat mihi domū ex tali pecunia mea: pone nunc q̄ q̄ dēbat
emere nomine meo emit nomine p̄prio: tūc isto casu nō trā-
sit in me dñū, sed trāsit dñū in eū cui mādauī. vnde secuta tra-
dōe nō possū agere rei vē. q̄a nō sum dñs, sed ego habeo post
ea actiōē mādātī p̄ illū, cui mādauī, vt tradat possessio. & sic
trāsfert dñū in me. de hoc hētis multos casus no. quos. j. alle.
trāsfert dñū in me. de hoc hētis multos casus no. quos. j. alle.
vlt. no. & l. si ita q̄s p̄miserit, §. Scia cauit. ff. de ver. ob. ¶ Ter-
tiō p̄mitte p̄ iuuenes, q̄ p̄ furto rei meae p̄dita sūt mihi duo
remedia. vnū ē, quod appellat p̄dō furtiua, q̄ cōpetit ad restōē
rei. secūdo cōpetit actiō furti, & ista cōpetit ad duplū vlt quadrū
plum: & istae actiōes cōpetunt ad diuersa, & pnt simul intētari.
l. si p̄ fure. §. j. ff. de p̄d. fur. licet. n. istae duae actiōes cōpetāt ad di-
uersa, tñ q̄a tēdūt ad improbādū scīm aduersarij, pnt simul in-
tētari, licet tēdāt ad diuersa. ¶ Primō no. hic fm oēs illud vul-
gātū, q̄ allegās p̄ria: nō est audiendus. p̄cor. sunt in gl. adde tex.
no. c. g. duas. & ibi gl. t̄gunt de elec. in 6. gl. c. sollicitudinē, & i-
bi p̄cipue bal. col. vlt. de app. Et pōdera tex. ibi, ex pecunia tua.
& ibi tu, nā p̄supponit tex. q̄ pecunia eēt dñi, in qua p̄cedit
q̄d in tex. dñ. q̄d si peculiaris esset pecunia serui, nūq̄d tūc p̄ce-
deret tex. & omīssis allegatiōib. dico q̄ sic, q̄ iste tex. p̄cederet,
galicet in pecunia seruus hēat administratiōē ēt in dānificā
do dominū. l. sed si dānū. §. si ipse seruus. ff. de pec. ēt inuito. l. &
ancillarū. §. si seruus. c. ti. tamē in ista administratiōe nō venit
alienatio, q̄ seruus possit distrahare, nisi hēat administratiōē
cū liberā p̄text. in l. si liberā, C. quod cū eo. & l. si p̄uenerit. 2. §.
si ff. de p̄i. act. Secūdo hētis no. ex tex. ibi, vtrū furti actiōē, q̄
si seruus mādēt alicui, vt ex pecunia domini aliqd emat, q̄ si i-
ste mādarius sciens faciat emptionē, iste mādarius dñr p̄tre-
ctare pecuniā domini eo inuito. l. q̄ vas. §. vetare. ff. de fur. Sed
op. fm bar. q̄ furtū nō fit sine aīo b̄ lucri, l. si q̄s testm. §. si. ff. ad
l. ag. l. i. §. furtū. ff. de fur. & in st. de obl. q̄ ex quasi delict. nal. in
p̄. q̄uo ergo isti mādarij dñr p̄mittere furtū, cū nō habuerint
animū lucrādī? Cy. j. opp. soluit 3. mo. post antiquos. vera solō
est, q̄ furtū cōmitti tñ animo lucrādī sibi vel alteri. l. si q̄s q̄d p̄
ferendū. ff. de fur. sicut isti mādarij in casu nō volebāt luca-
ri seruo, ergo, & c. sunt tamē aliq̄ casus sp̄ales, quos non tango
nūc, vbi sit furtū sine animo lucrādī, videlicet in l. si fullo. §. qui
ancillā. ff. de fur. & l. q̄ faccū. c. ti. Sed vt dixi, illi sunt casus spe-
ciales. ¶ Tertiō ex e. tex. no. sec. Ang. in vna lec. q̄ hic est cas-
sus no. q̄ si q̄s p̄trectat pecuniā domini, & ad vtilitatē domini,
tñ si dñs nolit p̄ctū approbare. p̄mittit furtum, ēt si nō habuit
aīum furādī: & p̄pterea dicit Ang. in d. lec. per istū tex. q̄ si ali-
q̄s p̄xeneta familiaris dñi intrauit stabulū domini, & vēdide-
rit equū vitiosum dñi, sine licētia dñi, q̄ tamē iste p̄xeneta cō-
mittit furtū, si dominus nō approbat factū per istū proxenetā.
Tamē tu aduerte q̄ iste tex. nō probat hoc q̄a in tex. isto tales
mādarij nō faciebāt vtilitatē domini: tamē auctoritas Ang.
est magna. ¶ Quartō no. ibi, actiōem furti, q̄ hic est casus, vbi
stat in volūtate domini, an aliquis committat furtum: quia in
casu nō si dominus approbat factū serui, mādarij nō faciūt
furtū: aliās sic. ita no. Ang. hic, in si. & propterea Ang. hic, dicit
esse tex. p̄ doc. Bar. l. inter omnes. §. recte. ff. de vbi quārit Bar. iu-
dex inquisiuit p̄ aliquem de furto: comparer dominus rei sub-
tractā, & dicit illud furtum fuisse factum voluntate sui, an li-
beretur ab actiōe furti. arguit ibi Bar. pro & p̄. finaliter v̄ de
terminare q̄ nō, dicit Ang. q̄ in p̄trarium est tex. hic. Ego puto
non procedere istam reproba. Angel. quia istud procedit quo
ad p̄iudiciū partis, sed quo ad poenā corporālē nō est in po-
testate dñi, vt relaxet fur, tanq̄ iste nō sit fur. sed quo ad poenā
dupli ista assertio domini bene p̄dest. ¶ Quintō no. ibi an mā-
dato potius inferre debeas, q̄ ex p̄ctu serui dñō acquiri actiō
mandati, si p̄ctum approbavit. sed op. de l. si pupilli. §. sed si e-
go. ff. de neg. ge. vbi quod meo noīe gestū nō est, ratū h̄re non
possum: sed hic non est gestū noīe domini, ergo, & c. rñdēt hic
doc. q̄ illud, quod dñr q̄ non possum h̄re ratū illud, quod meo
nomine gestū nō est, est verū, si tamē volo h̄re ratū tanq̄ gestū
nomine meo. secus si aliorū. & alibi ita respondet Bar. l. i. C. q̄
admi. in pe. col. ver. vlt. ius opponitur. & ibi. Cy. in 10. opp. a-
liās quarta. & Bal. in 19. op. & sic habes q̄ in hoc tex. dominus
habet actiōem mandati, & actiōē furti. Pulchrum esset nūc
videre, an isti domino comperat rei vendicatio quando do-
minus approbavit p̄ctum, & vtilitas est magna: quia pone q̄
istud p̄ctum peruenisset ad manus tertij p̄ quem non com-
petit actiō mandati, posset tamen agere rei vend. & sic ista est

vtilitas. t̄git Cy. q. 2. prin. & dicit q̄ nō, q̄a rei ven. non cōpetit
nisi vero dñō, & nō dat nisi p̄ possidentem. l. i. C. de alie. judi.
mu. cā fac. tūc sic, q̄n aliq̄s emit aliqd ex pecunia mea, illud nō
efficitur meum. l. j. C. si q̄s al. vel sibi. Fallit in pecunia minoris,
ecclesiā, & militis, q̄a si q̄s ex illa emit aliqd dominiū, ipsi cui
est pecunia, q̄ritur. vt est tex. in l. si vt p̄ponis. vbi gl. & doct. C.
de rei vē. & gl. l. vxor marito. i. gl. & si. ff. de do. inter vi. & vx.
& multos casus, in quib. si ex pecunia mea suo noīe q̄s emit,
q̄ritur mihi nō sibi, ponit Bal. l. j. C. si q̄s alte. vel si. & sic p̄ istam
reg. cōcludit Cy. q̄ iste dominus nō posset agere rei ven. Ego pu-
to Cy. male dicere, q̄a tex. nō aperit, an ista p̄dia empta sint no-
mine mādatoriū, an ipsorū seruorū: sed si isti mādarij emis-
sent p̄diū noīe serui, aut noīe dñi, tūc dico q̄ cōpeteret rei ven.
q̄a dñū nō eēt eis acquiritū, sed domino. ¶ dubitat ēt Cy. posito
q̄ in casu huius legis directā rei vē. l. nō cōpetat dñō, an saltē in
subsidiū cōpetat rei ven. q̄n aliās nō posset cōsequi p̄diū. v̄ q̄ sic p̄
l. m̄f. C. de rei vē. sed Cy. determinat p̄riū, q̄a l. m̄f. procedit q̄n
res desit extare. alle. gl. l. proculus. ff. de fun. do. ponunt bar. &
alij doc. in d. l. m̄f. Bal. l. pe. C. de ser. pi. da. ma. & c. & ad id, quod
dixi, q̄ res empta ex pecunia mea nō efficitur mea, dubitat q̄d
in plurib. fratrib. ¶ Quid. n. si frater stat in cōi, & emat p̄dium
noīe p̄prio ex pecunia cōi. an efficiat cōe p̄diū. dicit alibi Bal.
q̄ non ita tenet Bart. l. titiū & Meuiū, §. altero. col. vlt. ff. de ad-
mi. tu. p̄rium est verius, & p̄riū tenet Bal. l. j. C. si q̄s alte. vel si.
bi. & in l. si vt p̄ponis. in si. C. de rei vē. l. si socius. ff. si cer. pe. &
in l. si. §. quatuor. per illū tex. vbi pulchre loq̄t. ff. de leg. 2. & in
l. cū duob. §. si fratres. ff. pro so. in lec. antiq. vbi post Cyn. refert
fuisse vnā arduā q̄onem in facto, de qua ibi per eū. & ita ēt ten-
net Bal. l. si patruus. p̄ illū tex. C. cōia vtriusq̄. iu. & istā partē se-
cutus est. d. Ale. p̄. 49. vol. 1. inc. mature pōderatis in ver. hoc
expresse decidit Bal. ¶ Cāpio gl. in ver. bonafidei. ista gl. ordi-
nate processit. ideo ego diuido istam gl. in septē partes. primō
declarat. secūdo opponit p̄ tex. allegādo quinq̄ leges p̄ p̄riis.
& licet gl. alleget simul oēs, tñ sec. doc. veniunt separatim. ter-
tiō gl. rñdet ad oēs leges simul. quartō sec. doc. dat aliā sol. se-
paratim. sed snā mea est declaratio primae. quintō gl. ponit a-
liud dictū, q̄ est alia rō ad tex. n̄m. & nō est alia sol. ad tex. put
dicūt aliq̄. sextō gl. opponit p̄ tex. & se remittit. septimō gl. re-
uertendo ad p̄ria formata in 2. parte respōdet alio mō. scđa in
cipit ibi, sed certe. tertia ibi, sol. quarta ibi, vt clarius videas. q̄n
ta ibi, est ēt rō. sexta ibi, quandoque tamen contraria. septima
ibi, alij respondent illi legi. ¶ In ea. gl. ibi. & ff. com. l. si seruus. j.
licet gl. simul misceat istud contrarium cum aliis, & simul re-
spondeat: tamen male facit, quia alio modo responderetur ad i-
stud contrarium, & alio modo responderetur ad alia contraria.
& prima so. gl. quantum ad d. l. si seruus. non est bona. vnde o-
mnes doc. excepto Bal. tenent vltimam so. gl. ad illam. l. Bal. in
1. op. ponit aliam sol. & dicit. l. si seruus. non facere ad proposi-
tum, quia in lege, si seruus, siue agatur actiōe furti, siue actiō
ne commodati. semper agitur ad vnam rē. sed in casu nostro. f.
legis non est sic, quia actiō mandati, & conditio furtiua com-
petunt ad diuersa: q̄a p̄dictio furtiua cōpetit ad pecuniā, sed a-
ctiō mādati competit ad p̄dia empta. subdit ēt subtilius Bal.
¶ & dicit q̄ in l. si seruus. actiō commodati, & actiō furti simul
cōcurrunt, ēt in exercitio, sed in casu nostro non. & diuersum
est, quia in casu nō, si vult dominus agere actiōe mādati, ap-
probat p̄ctum, si vult agere furti, reprobat, sed in casu. d. l. si ser-
uus. actiō furti & commodati reuertunt ad improbādum factū,
vnde Bald. sentiens suum errorem dicit q̄ quis potest impro-
bare quod approbavit circa qualitatem facti, secus si circa fa-
ctū principale. tamē bal. errauit, q̄a in casu. l. n̄r. q̄do dominus
agit actiōē mādati, oportet q̄ approbet p̄ctum: q̄do agit furti,
oportet q̄ improbet. itē in l. si seruus. q̄do dominus agit cōmo-
dati, approbat, vnde dic, q̄ illa lex intelligit fm istam. & ista fm
illā. f. q̄ in l. si seruus. illae duae actiōes cōpetūt origine, sed p̄di-
cunt exercitio, vt hic, & sic patet q̄ vlt. so. gl. est vera. In ea. gl. i-
bi. l. si mādauero. 2. §. si tibi. inq̄tū iurisc. ponit casum & nō de-
cidit, videlicet q̄ si do pecuniā alicui, vt cui vult, tradat, si re-
tineat pro se committit furtum, sed cui debet tradere, videatis
Bal. l. is cui. §. e. In ea. gl. ibi. cum vtrouque agatur. istam primā
so. tenent omnes doct. hic, quantum ad quatuor leges allega-
tas hic, excepta. l. si seruus. ff. com. ex qua sol. not. ¶ q̄ ideo in
hac lege non potest dominus effectualiter agere mandati, &
actiōe furti, & conditioe furtiua: quia agēdo mādati appro-
bat factum serui. sed agendo furti & conditioe furtiua im-
probat. & ideo tanq̄ p̄rius repellitur, secus in casib. contrariis.
vbi exercitio nō sunt p̄ria actiōes, quinimmo in legib. con-
trariis omnes illae actiōes tendunt ad eundem effectum. f. ad
improbandum factum socij. istam sol. tenet gl. c. vt quis duas,
in gl. si. de elect. in 6. puto aduertendum, licet omnes sic tran-
seant

a ¶ Cōtraria. ad
de l. eū q. C. de
inof. test. l. titia.
ff. de p̄d. & dem.
l. vbi repugnan-
tia. ff. de re. iu. re-
gu. nulli plurib.
de re. iu. lib. 6.
b ¶ Sine iō, litat
Dec. c. appella-
tū, in 8. no. de ap-
pel. & i. c. gratū.
col. 4. limit. 3. de
of. dele.
PVRPVR.
c ¶ Cōtrariū. ad
de q̄mo bar. di-
cit verū, q̄ non
efficit mea, fa-
teor tñ q̄ venit
cōicada, & vide
l. l. j. col. 5. §. q̄
testa. fac. poss. &
& q̄ no. Barb. p̄. f.
22. n. 9. l. i. bertr.
p̄. 37. lib. 5. Nat.
p̄. 94. nu. 10. 358.
nu. 6. & sequ. &
dic, q̄ si vnus fra-
trum emat fun-
dum communi
noīe & i. in st̄o
si dicat d̄ cuius
pecunia q̄ p̄su-
mit de p̄pria e-
mētis Nat. d. p̄. f.
94. n. 10. & iō si
alter vult fundi
partē dēt partē
pecuniae refun-
dere bar. l. 2. C.
p̄ soc. Dec. cōf.
628. in p̄. cuius
p̄riū scribit nat.
d. p̄. 358. n. 6. vbi
post plura, cōclu-
dit q̄ si emens
noīe suo & si ex
p̄sumit emisse d̄
boīs cōib. & de
cōi pecunia, p̄
quo vide lim. q̄
ponit Aym. cōf.
129. n. 4. vbi rē d̄
Rō. p̄. 3. ibi alle.
si sit emptus fun-
dus noīe p̄prio
de pecunia cōi
nō cōicaf, l. pe.
C. si q̄s alteri vlt
sibi l. si patruus.
C. cōia vt. iud. l.
si ex ea pecunia.
C. de rei ven. fal-
lit pupillo, in so-
cio oīū bonorū,
& si talis p̄ctus
fieret ignorate
fratre. Ale. conf.
49. n. 11. lib. 1.
MASVER.

Secunda lalonis super Cod.

scant cū ista sol. q. in legib. prius illa actiones admittat: eo quia non sunt prius exercitio. m. hi v. q. doc. nō bñ dixerint circa. l. 3. j. de pos. in q. tū volūt q. ibi actio depositi & furti nō sint prius in exercitio, nec in origine. nā si sic eēt, seq̄ret q. q. egit depositi, posset postea agere furti, per reg. l. rei cōs. cū. l. seq. ff. pro so. & tñ in l. oia tex. in d. l. 3. C. de po. dixit oppositū. si bñ ponderet ille tex. & tñ si verū eēt illud, qd̄ dñt doc. ille tex. male diceret. & ppter ea puto q. alia sit verior sol. ad illud prius, q. illa. l. 3. cō. cordet cū. l. nra. & sic quēadmodū in ista. l. actio mādātī & furti à prin. origine ppetūt, tñ exercitio p̄dicūt. ita in l. 3. C. de po. actio furti & depositi ppetunt origine. sed exercitio p̄dicūt. & rō est vt in l. nostra. nā si hic dñs ageret mādātī, approbaret factū serui: si furti improbare; & sic esset sibi prius, ita ibi agēdo depositi cū vsuris, approbat illud, quod fecit depositarius vrē dō re deposita. si furti, improbat. & tñ verū, q. si ageret depositi sine vsuris posset agere & furti: & istud est qd̄ dicit text. in l. rei cōs. in fi. ff. p. soc. q. ista duæ actiones tenderēt solū ad impugnādū factū depositarij. & ista est veritas. In ea. gl. ibi hic cōtingit hac prietas, ibi nō. ista reputat scd̄a sol. sec. doc. sed opinione mea ista est declaratio primæ solutionis, quia nō p̄t agere mandati & furti, q. agendo furti, agit noīe proprio: agendo mādātī, agit noīe serui: ad quod nō dēt admitti tanq̄ prius. sed in casib. prius sp̄ agit noīe proprio. ista solutionē reprehēdit Bar. & aliter reprehēdit Sal. & Ful. per. l. si seruus. i. ff. com. vt hic p. eos. licet de illa l. satis. s. dicitū fuerit. In ea. gl. ibi. l. qd̄ in hīdem. 13 §. eligere. dñt doc. q. iō in l. 1. §. quod aut. tñ tēta remedia prius audif q. a incertitudo pcessit facto rei. quo casu tūc licet actio ri intētare prius remedia, cū ptestatione, q. vnū tñ remediū psequat̄ circa. d. §. qd̄ aut. aliās, q. aut. Bal. hic in 3. op. plura scribit. ponūt Bar. & alij. in l. edita. in materia cumulatōis. C. de eden. & Bar. l. vbi aut. §. fi. & in l. stipulationes non diuiduntur. q. vlt. & ibi. Im. vlt. col. ff. de ver. ob. & Inn. & can. in c. 2. de libel. ob. Bar. l. certi conditio. in pr. col. pe. ff. si cer. pe. & in l. si cū exceptione §. hac autem. ff. quod met. cau. & in l. nemo ex his. §. 1. ff. de re. iud. gl. c. abbate. in gl. magna, de re iud. in 6. vide tex. in c. cum causam. de emp. & ven. & c. cōstitutus. vbi no. Inn. de in inte. rest. & ibi Inn. egregie extendit d. §. quod aut, vt procedat nō solū qñ incertitudo puenit ex facto aduersarij, sed et qñ puenit ex alio quocūque errore probabili. & sequuntur Io. Fab. & Ang. de Arc. in §. sed iste. inst. de actio. item adde elegans dictum Inn. d. c. 2. de lib. ob. q. qñ ex quacūq; cā creditor probabiliter dubitat, admittitur libellus incertus item vide Inn. & alios in c. ex literis. de pig. gl. l. siue contra. §. 1. in verbo, ex senatus. ff. de lib. agn. item limita. d. §. quia autē per Ang. d. l. stipulationes non diuiduntur, & ibi per Ange. in fi. in pr. refert & sequitur Ale. conf. 182. vol. 2. inc. lectis & ponderatis. item adde singularissimum dictum Bal. in repe. l. tale pactum. §. qui puocauit. ff. de pac. col. 10. ver. 2. queritur pone q. reus p̄ snām op 15 ponit. dicit et signanter hic Bal. 3. op. q. sicut admittuntur actiones prius propter factum rei, q. ita admittuntur positiones prius, alle. c. ex parte decani. in verbo dolo. de resc. cum ibi no. 16 per Inn. tñ dicit tñ Bal. q. licet libellus & actiones contrariæ, & positiones p̄trariæ admittantur propter incertitudinē aduersarij: tñ dicit q. non admittuntur probationes p̄trariæ vel sententia, addo idem tenere Ant. de bu. c. 3. loco. ad fi. de prob. Bal. l. 2. C. de sen. quæ sine cer. quant. tñ an positiones alternatiuæ admittantur, ponunt can. in c. ex parte decani. extra de resc. per illū tex. & dicit q. sic dicunt tñ Im. & Ant. de but. q. ideo ibi admittitur alternatio, quia vtrunque remedium sufficiebat pro victoria. tñ in quantum vult Bal. q. nūquam probatio contraria admittatur. adde idem velle bar. l. si rē. in fi. ff. de rei ven. b. l. 2. 17 C. de sen. quæ sine cer. quant. tñ an sententia prius valeat. vide hic bal. in 3. op. & plenius 8. col. ¶ In ea. gl. ad fi. puto istam gl. quantum ad l. si seruus. 1. ff. com. & l. 3. C. de pos. bene dicere. 20 quantum vero ad alias leges gl. non bene dicit. tñ Extra gl. quo modo procedat illud, quod dicitur in l. nostra q. allegans cōtraria, est repellendus materia est brocardica, & doc. varias theoricas tradiderunt: inter alias viderit melior illa bar. hic ver. sumus expedit de gl. qui distinguit, q. aut q. s. vult intentare prius remedia contra diuersos, aut p̄ vnum. in 1. casu potest in diuersis instantiis, & non repellitur, alleg. l. Papinianus. §. sed nec im puberis. ff. de inof. test. Ful. hic dicit q. ille. §. nō meretur allegari, quia illa remedia non sunt prius. sed se cōmpatentia. & licet Ful. non dicat, bar. met ibi dicit, q. ille §. nō facit ad propositū. & q. nō faciat ad propositū, probat q. a nos loquimur qñ remedia prius agendo intentantur. ille. §. loquitur qñ duo prius remedia intentantur excipiendo. aut intentantur duo remedia p̄traria p̄ vnum: & tūc quædam sunt prius origine & exercitio. quædam prius non origine, sed exercitio. primo casu adhuc distinguit vt hic per cum. in quāum Bar. allegat. l. aurelius. §. fi. ff. de

a ¶ Canonista. a de maria. de S. d. ca. 2. de lib. ob. b ¶ Accusatus adde bal. l. laic. ff. de acq. re. do. c ¶ Probarer, vide Dec. l. nemo ex his. ff. de reg. iur. ¶ Et q. habent inter co. opi. lib. 8. ver. si homicid. j. bal. l. si q. dē. C. d. exce. i. iust. §. q. p. p. i. C. de i. o. no. pe. & dic. q. p̄tens se occidisse ad sui defensionē ea non p̄bādo, non pū tñ vt homicida, sed mitius teste Rob. d. ord. iud. ca. 42. n. 29. Grā. decif. 5. n. 14. de clara, vt p. Hyp. sug. 185. Bonif. vital. ti. quid sit accusa. n. 114. & vide eundē Iaf. l. vt vim. n. 13. ff. de iust. & iur. Por. lib. j. c. 115. Boer. q. 164. par. 1. & qñ & ex q. b. signis p̄sumat factū ad defensionē. c. de no. Ay. c. 119. l. 7. c. 151. n. 13. ver. alibi scribit Aug. vbi q. sē p̄sumit ad defensionē. Dec. cōf. 459. col. 2. 469. col. pe. c. 528. in fi. tel. c. significata. 2. col. 4. & 5. d. homicid. MASVER.

lib. leg. male alle. q. a nūq̄ origine in illo. §. cōpetit nisi vñ remediū, & nō duo vt ibi, ita inuenio dicere Ang. & Ful. hic. Ego in hac materia capiēdo oia dicta bar. Cy. Bal. Sal. & Pan. de ca. faciā regulā cū fallentiis. regula est q. allegans remedia prius nō 21 est audiendus. p̄cordantes allegauit tex. in not. ¶ Istā regula primo fallit qñ quis intentat prius remedia p̄ diuersos in diuersis instantiis, q. res inter alios acta, & c. Secundo fallit qñ remedia sunt prius & origine & exercitio: & qñ quis intentauit vnū remedium sibi nō p̄petens iusta ignorātia, tūc admittit ad remedium prius p̄petēs. d. l. m. ff. de inof. testa. cū p̄cor. de qb. hic p. bar. fallit nisi obtinisset in isto remedio incōpetenti, si seruus pluriū. §. 1. ff. de le. 1. vt hic p. bar. tertio fallit in casu. l. si. ver. pe. C. de cod. quarto ista regula fallit qñ incertitudo causatur ex facto aduersarij, & sic rei, tūc admittitur prius remediū cū protestōe, q. cū vno tñ vult obinere. l. 1. §. q. aut. ff. quorū leg. de quo tex. s. late dixi. quinto ista regula fallit vbi remedia prius intentant̄ n̄ pure, sed p̄donaliter: puta si dico snām nullā, & si qua ē appello. de quo p̄ctio plura scribit bal. hic 13. op. p. totam. & plenius bar. l. si expressim. ff. de app. cum infinitis cōcor. Sexto fallit nisi ex gñali p̄suetudine prius seruatur, q. remedia prius intentent̄, puta q. s. non p̄t intentare publicianā, & rei ven. tñ ex p̄suetudine inductum est. per c. abbate sane, de re iud. in 6. fm. gl. quæ facit mentionē de hac p̄suet. in §. alia. insti. de act. ponit bar. l. j. in pr. ff. de pub. & late Bal. hic 13. op. & Im. & Bu. c. 2. de lib. ob. & dñt bal. & Sal. hic, q. iō sustinetur ista cōsuetudo, q. est fauore litium minuendū. & q. quasi eadē p. batio requiritur in rei ven. sicut in publiciana. Septimo lita aliis dub. modis qui colligunt̄ ex dictis bar. l. naturaliter. §. nihil cōe. ff. de acq. pos. & ibi Ale. no. 128. col. & ibi dixi. ad vnum tñ aduertere, q. licet allegans prius nō deat audiri vt hic, tñ si aduersarius non vult eū repellere in totū, sed vnum de priis acceptare p. se, p̄t hoc facere: ita singulariter bal. l. cum p̄cum. C. de lib. cau. & reputat istud dictum no. dignum, ista p̄cedit in actore. 22 ¶ Quid in reo nūq̄d reus excipit de possit vt prius exceptio nib. bar. hic ver. q. ro an excipiendo. t̄agit, & se remittit ad l. nemo. ff. de excep. bal. hic t̄agit in 6. q. ver. circa fm. & vt ponere vnā regulam q. sit fauore liberationis, & ponit multas fallentias, quas ponit gl. l. nemo ex his. ff. de re. iud. ¶ Quid in criminalib. an reus accusatus de homicidio possit opponere exceptiones contrarias, puta negare q. fecerit homicidium, & si facit q. iuste fecit, puta ad defensionē suam necessariam, ponit bal. & Sal. hic. Dy. & Io. An. in regula nullus plurib. de re. iur. l. 6. tenet q. non, tñ bar. tenet prius in auc. p̄ qui propriam. C. de non nu. pe. & bar. l. cum de indebito. in pr. ff. de prob. & bar. conf. inc. quidam accusatus de adulterio. dicens q. illa nihil facit pro eis. imo p̄ eos. rōib. per eum in vtraque. l. hic alle. ponit An. de lser. & bal. c. 1. §. itē si vasa si de iust. fue. p̄r. feu. d. Ab. 24 Pan. c. is qui. de sol. ¶ Circa illud vltimum perpetuū no. q. ad euadendum poenam homicidij, non sufficit q. reus diceret & probaret c. q. fecit ad suam defensionē. sed oportet q. dicat ad necessariam suam defensionem. ita singl. bal. l. data opera. C. q. accu. non p̄t, in 15. col. de quo facit festum Lu. Ro. in singu. suis. 28 de cuius dicti veritate late scripsi. in l. vt vim. ff. de iust. 25 & iu. ¶ Quid in snā, si sententia iud. p̄tineat prietatem an admittatur, ponit bal. hic 8. col. & bal. §. quib. in 1. cōf. l. C. & bar. no. in l. duo iudices. in fi. ff. de re iud. aliqua lec. habent sub. l. p̄ses. vbi dicit quid si cā est cōmissa ad p̄siliū sapientis, & vnus p̄siliuit vno modo: alius alio modo & iudex fert snām fm. p̄ sapientis, qd̄ iuris. & late Io. And. in r̄a nullus ex p̄s. de re. iud. in mercu. de hoc Cano. hñt gl. c. si is qui p̄est. §. cum ergo. in gl. 1. mag. 1. q. 3. de qua gl. facit magnum festum, & eam alleg. p̄ sing. in proposito Ro. in rep. rub. de arb. col. 24. Ro. conf. 14. in 26 ci. idem de iure concludendū puto. ¶ Et circa istud an snā contraria valeat. dicit bal. col. 8. q. si iudex diceret, condemnno, imo absoluo, q. ista sententia valet. per l. Stichus imo Pamphilus. ff. de ma. te. & dicit bal. q. de hoc ē vna gl. i. decretis. voluit bal. alle. no. gl. c. p̄dicator. in gl. 3. 16. q. 1. quam gl. no. alle. d. Ab. Pan. c. innotuit. col. 2. in pr. extra de elec. de hoc est tex. in l. si i. ra scriptum fuerit. ff. de hær. inst. in prin. vbi bar. pulchre loquitur. ¶ Quid in teste, qui dicit factum mense Maij, imo mense Iulij an istud vltimum valeat. ponit bar. l. Stichus, imo Pamphilus per illum text. ff. de ma. test. & in d. l. si ita scriptum fuerit. in fi. princ. ff. de hær. insti. quod sic. ¶ An in modo procedendi sit licitum intentare diuersas iurisdictiones: puta si iudex dicit, q. procedit tanquam ordinarius, & tanquam delegatus vel tanquam arbiter & arbitrator an valeat iūte processu. bal. hic in vlt. col. & in vlt. q. ponit, & bald. in l. 1. C. qui pro iurif. & melius quam alibi bald. c. si autem inter pares. in pr. de 29 leg. Contra. in vfi. feud. tñ dicit tamen bald. hic quod si iudex in criminali procederet contra reum accusatum ex accusatio- ne &

de inquisitione, q. processus est nullus. & ita et vult Bal. in rep. Paduana. l. edita. col. 2. ver. quaro. C. de eden. l. as. May. Papiæ.

S V M M A R I V M.

- 1 In omni iudicio quantumcunque summario debet tamen persona legitimari.
- 2 Et quid in iudicio quando imploratur officium iudicis. nu. 2.
- 3 Quando causa principalis est summaria vel executiva, omnes articuli qui ex illa causa emergunt, debent summariè expediri. & nu. 4.
- 4 An qui agnouit bon. pos. presumatur in dubio tempore congruo agnouisse.
- 5 Quando ipsi est fundamētū intentionis alicuius, tenet præcisè tale tps probare.
- 6 Vbi in aliquo actu reperitur intervenisse decretum iudicis, omnia presumuntur rite & ritè facta.
- 7 Iste terminus occasio, denotat causam remotam.
- 8 Bonorum poss. an sit ius persequendi.
- 9 Multa sunt differentiæ inter bo. poss. & hereditatem.
- 10 Solus pupillus non potest hereditatem adire sine tutore.
- 11 Hereditas solo animo aditur sine presentia iudicis.
- 12 Tempus ad eundem hereditatem de iure civili currit ignorant.

Qui admitti ad bon. pos. possunt. Et intra quod quod tempus. Rubr.

¶ Isti rub. habet duas partes. Prima respicit personas, quæ pfit ad bo. pos. admitti. Scda respicit tempus. Circa 1. partem. d. An. Barb. in solenni repe. huius rub. in 6. col. dicit se colligere vñ nouum per alios non tatum. f. probari ex ista rub. iuncta. l. 3. §. si causa cognita. ff. de bo. pos. illud, quod voluit gl. reputata sin. gu. in l. 2. in glo. pe. & ibi Bar. in fi. & alij post eum. C. de edi. di. ad. tol. quæ sing. vult q. in omni iudicio quantumcunque summario debent tñ personæ legitimari. Idē probatur in hac rub. nam istud iudicium est summarium. d. §. si causa cognita, & ibi melius declarat. Bar. & tñ ista rub. dicit q. admitti, denotādo q. non omnis persona admittenda est. sed ita demum si sit legitimā. immo singulariter probatur in ista rub. fm eum, q. etiā in omni iudicio, in quo solum imploratur officium iudicis, nō in figura iudicij, vt est in materia nostra, & decla. Bar. & omnes in l. super gl. 2. j. co. debent tñ personæ legitimari. Tu aduerte in primis q. fm istam inductionem præsupponitur quod requiritur, quod personæ sint legitimæ, ad hoc vt admittantur ad bo. pos. hoc non vñ verum proprie loquendo, nam seruus non habet legitimam personā. l. seruus. C. de iudi. l. vir certis. ff. eo. & l. quod attinet. ff. de reg. iu. & tñ seruus admittitur ad bo. pos. siue sit delata seruus, siue domino. l. seruus. in prin. & ibi gl. ff. de bo. pos. Item filiusfa. non habet legitimam personā sine cōsensu & licentia patris. l. si. §. necessitate. j. de bo. quæ libe. & tñ solus p. agnoscere bon. pos. l. i. j. e. similiter fœmina. d. l. seruus. in prin. Ratio prædictorum: quia bo. pos. agnoscitur non in figura iudicij, sed extra omnem iudiciariam solennitatem, vt per glo. & doc. in l. j. co. & glo. & Bart. in l. 3. §. si causa cognita. ff. de bon. pos. Et de prædictis vide per Bal. in 2. q. 2. i. opp. j. e. imo generaliter quilibet censetur habilis, vt admittatur ad bon. pos. nisi propter defectum ætatis: vt quia pupillus, vel minor qui solus non admittitur. l. bonorum. j. e. l. si infanti. in fin. j. de iure deli. & l. j. ff. de bo. pos. furioso infan. Spec. in tit. de actore. circa prin. Item in casu. l. vnica. ff. quibus non p. bo. pos. ¶ Secundo aduerte ad 4. q. singularitas illius gl. in d. l. 3. cōsistit in alio. q. quāuis iudicium principale sit summarium, tamē personæ debent plenē legitimari sic q. non sufficeret summaria vel semiplena informatio legitimatōis. & licet illa glo. non exprimat, tamen Bar. Sal. & d. Ale. ibi dicunt, q. in hoc est singularis, cum concor. quas ibi tradam. ad istud autem quod plenē pba. ni debeat, nil facit præsens rub. ¶ Item ex alio singularitas illius gl. ostēditur. nam habemus regu. quod qñ causa principalis est summaria vel executiva, certē oēs artic. qui in illa causa emergunt, debent summariè expediri. vt decla. Bar. in extraua. ad reprimendū. in verb. summariè. in 2. col. Facit quod singulariter decidit idem Bar. in l. 3. in vlt. col. ff. de ali. & cib. leg. Bal. in l. j. in vlt. col. C. de reb. cred. & probat benē tex. in l. si quādo. in ver. credere debent. C. de test. & ibi Bal. circa prin. not. & reputat not. dignum. & tamen volunt doc. super gl. in d. l. 2. quod quāuis iudicium principale sit summarium, vel executiuū, tamen legitimatio personarum debet plenariè tractari. & hoc nil facit ad rub. ¶ Præterea & quarto illud de legitimatōe personarum procedit si fuerit oppositum per aduersarium, & non aliter, quia per iudicem non venit opponendum de legitimatōe personarum, secundum Bart. per illum tex. facit. l. quos prohibet. ff. de postu. arguendo à speciali Bart. in l. inter quos §. alieno. circa fi. ff. de darn. infec. sed in isto tit. non apparet expressè quod esset aduersarius contradictor. patet, q. tñ non procederet l. j. j. eo. quia tunc filiusfa. non posset sine patre agnoscere secundum Bal. & alios ibi. & clarius Sal. in l. j. de bo. pos. contratab. & tanto fortius hodie quo iure p. dictor non au-

ditur, ex quo sufficit qualiscunque agnitio. l. fin. & ibi expressè Bal. vbi dicam j. e. Benē fateor q. notabile est in se verū, q. in iudicio quantumcunque summario debet persona legitimari. Et ad hoc benē facit tex. cum gl. in l. j. §. ea. ff. de ven. in poss. mit. quē ad hoc alle. Bal. idem tenens in l. fin. in §. q. circa medium. C. de edi. di. Adria. tol. & idem facit, quia etiam in causis summariis & executiis filiusfa. non potest esse in iudicio sine consensu patris, & sic etiam tunc requiritur legitimatio personæ, vt nor. probat Bald. in l. nec quicquam. §. de plano. in vlt. col. ver. sed nunquid ibi potest. ff. de offic. procon. & leg. quem sequitur. d. Alex. in consi. §. 8. inci. viso processu causæ tam principalis. in 1. col. in 2. vol. aliquid per Bal. in l. 3. §. sed vtrū. ff. de mino. ¶ Circa 2. partem rub. querit hic d. And. Barb. in repēt. in 2. colum. & seq. an qui agnouit bo. pos. presumatur in dubio tempore congruo agnouisse, an verò teneatur istud probare. dicit quod est noua & inaudita quæstio, in qua concludit ipse quod teneatur hoc probare. f. se tempore legitimo agnouisse, motus, q. regula est quando tempus est fundm intentionis alicuius, teneatur tale tempus præcisè probare: aliàs succumberet, gl. in l. eum actum. quam Bar. ibi multum no. ff. de nego. ge. & gl. in l. qui iurasse. §. si pater. el. 2. ff. de iure iu. Bar. & alij in l. non solum. §. sed vt probari. cum suis concor. ff. de oper. no. nun. & in l. & an eadem. §. actiones. ff. de exce. rei iudi. no. Bal. & Sal. in l. si. per illum tex. C. an ser. ex suo fac. gl. no. in c. venerabilibus in gl. pe. de sen. excom. in 6. cum aliis per eum alleg. Ad idem facit, quia tempus requisitum à lege vel à statu, censetur esse de forma, vt no. Bal. & Sal. in Auc. quæ supplicatio. in 3. no. per illum tex. C. de preci. impe. offe. cum concor. quas ibi dedi. Dic quod est de forma essentiali actio non probatoria, vt probari debeat. Pro eadem parte facit tex. in §. si. Insti. de bo. pos. ibi, sed quocunq. modo admittatis eam, iudicium intra statuta tempora ostenderit. vbi pondera q. tex. loquitur cōditionaliter. & sic p. dō debet impleri in forma specifica. l. qui hæredi. & l. Meuius. ff. de condi. & dem. & debet intelligi de vera probatione. l. Lucius. ff. de p. di. et de. Ad idem tex. in l. si. j. co. vnde sumitur ille. §. si. Insti. sed caue, quia in illa. l. si. vbi est tex. originalis, non sunt illa verba, quæ sunt ibi, sed dicit q. debet ostendere apud iudicē. ergo loquitur de probatione. Ad idem tex. in l. j. in verbo intra tēpora edicto præstituta. C. de bo. pos. p. tab. lib. & tex. et in milite in l. in fraudem. §. si. ff. de testa. mili. & in l. 2. in fi. ff. de vetera. militum successio. iuncta. l. si fratris. C. de iu. deli. Vltra eum benē facit, quia vbi ad aliquē actum requiritur certū tps. debet tale tps probari. l. j. §. si. cum l. seq. & ibi ad hoc no. Bar. ff. de incen. rui. nau. & no. Bal. in l. j. in pr. ff. de alea. Spec. in ti. de test. §. iam de interrogatoriis. ver. item de tempore. item vbi actus potest vna die valere, alia non, de necessitate debet scribi dies, vt no. in c. abbate. de re iud. in 6. sec. Bal. in l. si quando. q. 6. C. de testi. sed præmissis non obstantib. puto contrarium, & ostendo à partib. enumeratis. aut. n. loquimur cōsiderato tpe fforū, & et tpe. C. ante. l. si. j. e. quo tpe regulariter in agnitione bo. pos. requirebatur q. interueniret decretum iudicis cum causæ cognitione. l. 3. §. si causa cognita. ff. e. & ibi gl. & Bar. & tex. in l. 2. §. dies. & ibi gl. ff. quis or. in bo. pos. ser. ¶ Et tunc ego habeo regulam q. vbi in aliquo actu reperitur intervenisse decretum iudicis, omnia presumuntur ritè & rectè facta, sec. Spe. ti. de emp. & ven. §. nunc dicendum restat. ver. breuiter scias. quem refert & sequitur Bal. in l. cum hi. §. si prætor. ff. de transac. & in l. non autem. ff. de adop. & in l. si. C. de præd. min. & in l. quæcunque. §. si. ff. de pub. in rem act. & in ad. Spe. tit. de appel. col. 5. & no. in c. licet. col. 2. per illum tex. de re iud. vbi sing. dicit q. istud procedit etiam si iudex esset vnus ribaldus, & idem quod s. tenet Im. in l. si quis cum aliter. ff. de ver. obl. do. Ale. cons. 104. vol. 2. inc. visis scriptis mihi transmissis. col. 3. ver. & psumitur pro decreto. facit gl. ord. in l. actor. ff. rem ra. ha. quāuis contrarium tenuerit & non benē d. Fran. de Are. cons. 69. inci. viso puncto & consultatione ad me transmissa. nisi respondeas prout fin. limitauit Bal. in l. tutores. ff. de confir. tuto. dicit q. prædicta reg. procedit in maioribus magistratibus, pro quorum decreto multum presumitur: scilicet in inferioribus vt municipalib. vel pedaneis isto modo intelligitur tex. in §. nos autem. inst. de aucto. tu. melius de attri. tu. & refert ita dicere Azo. in sum. ti. C. de tut. & cu. qui non satisf. aut g. loquimur secundum iura noua C. secundum quæ in agnitione bon. pos. non reperitur decretum. & ideo sublatā est bon. pos. decretalis, & solum remanet iudicialis. l. si. & ibi. Cyn. Barto. & alij j. co. gl. in l. 3. §. à municipibus. ff. eod. §. fin. inst. e. & l. si. §. 1. C. de cur. fu. & tunc aut iste qui agnouit bon. pos. est in pos. reali bonorum, & tunc clarum est q. nihil tenetur probare de tempore, quia vbi aliàs quis teneretur probare tempus, certē si sit in possessione, releuatur ab onere probandi, & transfertur in aduersarium, secundum Bar. in l. j. §. non

¶ Similiter fœmina. Supple. q. tamen pro alio non hēt legitimā personam. l. q. ab ente. & l. alienam. §. de procu. P V R P V.

¶ Præterea. Limitat l. si. in l. j. & in l. quāuis. col. 5. de edi. di. Adria. P V R P V.

¶ Et idē. Adde l. si. in l. 3. ver. tu fortifica. j. e. & in l. quāuis. all. j. de edi. diu. P V R P V.

¶ Motus. Et in exceptione Ale. l. i. col. 86. ad fi. P V R P V.

¶ Pro eadem parte. corrobora. q. x. disponens cōditionaliter dī req. ere nō leuem toleratatem. Ale. in l. j. in fi. de li. & poth. P V R P V.

¶ Barto. Adde quod p. iudice psumatur. l. si. l. si donatio. co. fi. de colla. P V R P V.

¶ Aut loquimur. Limitat Bar. in l. matrē. C. de pba. Fel. in c. ex literis. §. no. de prob. l. si. in l. j. col. 2. §. sol. mar. P V R P V.